

Til § 27

Fra det tidspunkt, hvor arvingerne helt eller delvis deler boets aktiver mellem sig, indtræder der efter lovforslagets § 27 en hæftelse for alle boets arvinger. Hæftelsen er efter bestemmelsens stk. 1 personlig og solidarisk. Dog gælder efter stk. 2 særlige hæftelsesregler for arvinger, der er repræsenteret ved værge eller skifteværge, eller som er under konkurs, jf. nedenfor.

Hæftelsestidspunktets indtræden hænger nøje sammen med, at kreditorerne fra delingstidspunktet afskæres fra at foretage retsforfølgning mod boet og mod boets aktiver, jf. forslaget § 26, stk. 2. Den personlige og solidariske hæftelse for de arvinger, som ikke er repræsenteret ved værge eller skifteværge, og som ikke er under konkurs, vil være ensbetydende med, at boets usikrede kreditorer efter boets deling for hele fordringen uden videre kan holde sig til hver af disse arvinger. Kreditorernes adgang til fyldestgørelse er således sikret, dersom blot en af disse arvinger er betalingsdygtig, og kreditorerne nødsages ikke til at gå den besværlige vej, en proratarisk hæftelsesform nødvendiggør, nemlig at indkræve en del af fordringen hos hver arving. En hæftelsesform som den foreslåede må derfor antages normalt at ville medføre, at boets myndige arvinger, der ikke er omfattet af § 27, stk. 2, drager omsorg for at få boets gæld betalt eller behørigt sikret, inden aktiverne deles. En arving, som tvinges til fuldtud at betale en gældspost, vil ganske vist have regres mod sine medarvinger, jf. grundprincippet i gældsbrevslovens § 2, stk. 2, men har ikke nogen sikkerhed for, at disse er betalingsdygtige.

Om begrebet »deling« henvises til det under § 26 anførte.

Efter bestemmelsens ordlyd udløses hæftelsen efter stk. 1 ikke som følge af arvingerne fordeling af sædvanlige indboeffekter og effekter af personlig karakter, herunder beklædningsgenstande og linned m.v. I praksis er det således almindeligt, at afdødes pårørende i fællesskab straks efter dødsfaldet ryddeliggør afdødes lejlighed eller bolig på pleje- eller alderdomshjem og i forbindelse hermed endeligt fordele de derværende effekter mellem sig. Denne praksis findes bl.a. af hensyn til at fremme mulighederne for genudnyttelse af den ledigblevne lejlighed eller institutionsplads at være hensigtsmæssig, og den foreslåede ansvarsregel tilsigter ikke at lægge hindringer i vejen for en videreførelse af praksis på dette område.

Arvingerne vil endvidere kunne sælge aktiver, uden at en deling kan anses for foretaget, når blot salgsprovenuet holdes udelt.

Er boet insolvent, og anvendes alle dets midler til dækning af gæld, hæfter arvingerne efter § 27, stk. 1, for den ubetalte del af gælden, indtil boet tages under behandling ved bobestyrer, og arvingerne tilbageleverer m.v. efter forslaget § 104.

Stk. 2 begrænser hæftelsen for medarvinger, der er repræsenteret ved værge eller skifteværge, eller som er under konkurs. Efter bestemmelsen skal disse alene hæfte med værdien af det, som de eller konkursboet har modtaget, og kun pro rata i det forhold, i hvilket de var berettigede til at modtage bos- og arvelod. Dette indebærer, at disse arvinger inden for værdien af, hvad de har modtaget, alene kan komme til at bære den del af en gældspost, som alligevel skulle have været fradraget i deres arvelod, hvis gældsposten var blevet betalt rettidigt.

Måtte boets fuldt-ud hæftende arvinger efter en deling af et solvent bo på irregulær måde have anvendt boets midler til andre formål end dækning af boets gæld, kan de udekkede kreditorer holde sig proratarisk til de arvinger, der er omfattet af forslaget § 27, stk. 2, hvorefter disse kan komme til at hæfte for mere, end de efter det indbyrdes forhold skulle have båret. De vil imidlertid i så fald dels kunne holde sig til de arvinger, der efter § 27, stk. 1, hæfter fuldt ud, dels efter omstændighederne kunne gøre et erstatningskrav gældende mod deres værge eller skifteværge, der har tilladt, at boet blev delt, før al gæld var betalt.

Det er forholdene ved boets udlevering, der er afgørende for, hvilken hæftelse, der skal gælde for en arving, der undervejs i bobehandlingsperioden overgår fra at være omfattet af stk. 1 til at være omfattet af stk. 2, eller overgår fra stk. 2 til stk. 1, som det f.eks. vil være tilfældet med en mindreårig, der i bobehandlingsperioden fylder 18 år.

Til § 28

Deler arvingerne boets aktiver mellem sig uden at give legatarerne, hvad der tilkommer dem, hæfter arvingerne over for legatarerne i overensstemmelse med forslaget § 27. Om tidspunktet for legaters opfyldelse henvises til § 14. Reglen viderefører et hovedprincip, der også må antages at gælde efter de hidtidige regler og efter retspraksis.

Til § 29

En betingelse for at udlevere et bo til privat skifte er, at boet må antages at være solvent. En forudsætning kan imidlertid svigte, og i praksis vil der kunne forekomme tilfælde, hvor det efter udleveringen alligevel viser sig, at boet er insolvent. For de af boets arvinger, der hverken er repræsenteret ved værge el-